

Denizdeki Fırtına

“İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi. Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada uyuyordu. Öğrenciler gidip O’nu uyandırarak, “Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!” dediler. İsa, “Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?” dedi. Sonra kalkıp rüzgârı ve gölü azarladı. Ortalık sükûnet oldu. Hepsi hayret içinde kaldı. “Bu nasıl bir adam ki, rüzgâr da göl de O’nun sözünü dinliyor?” dediler.

(Matta 8: 23-27)

Denizdeki fırtınanın yatıştırılmasıyla ilgili bu harika hikâyede, korku ve güvenin bazı ruhsal dinamiklerine tanık oluyoruz. Öğrenciler, korku dolu ego içinde yaşam yolculuğuna çıkan hepimizi sembolik olarak temsil eder.

Fırtına ve güçlü dalgalarla karşılaştıklarında, hemen dehşete kapılırlar. Benzer şekilde, yaşamın zorlukları ve kaygıları ego ile karşılaştığında, ilk tepki korkudur, çünkü ego kendisi dışında dayanabileceği bir güce sahip değildir. Bu korkunç fırtınanın, bu içsel ve dışsal gerilimin ortasında, İsa Mesih, ego tarafından yaratılan korku fırtınalarından etkilenmeyen ilahi enerjiyi simgeler.

Hikâyeyi ruhsal bir düzeyde okumaya devam ettiğimizde, bu dalgaları başarıyla yatıştıranın bu ilahi güçten başkası olmadığını görürüz: **"Rüzgârları ve denizi azarladı ve büyük bir sükûnet oldu."**

Bu güzel anlatı, içimizdeki Tanrı'nın varlığına uyanırsak, daha derin bir düzeyde yaşamayı ve görmeyi öğrenirsek, temel güven içinde yaşarsak, en korkutucu fırtınalara bile dayanabileceğimizi hatırlatıyor.

Yusuf Beğtaş